

Bakgrund

En grupp onda kultister vill kidnappa drottning Elisabeth. Förra gången de försökte misslyckades de p g a karaktärerna. Den här gången tänker de använda karaktärerna för att lyckas bättre. Som ett första steg i planen har de duperat två arbetslösa franska skådespelare att bo i Arthurs hus. De är där för att uppföra sig underligt och märkligt och locka dit hela spelargruppen. De bägge herrarna tror att det rör sig om ett skämt och lägger hela sin själ i skådespelet. Det är viktigt att de lyckas hålla karaktärerna där under en 24-timmars period. Kultisterna har nämligen skapat Doppelgängers av karaktärerna och använder dessa för kidnappningen. Om två versioner av karaktärerna skulle dyka upp i London skulle någon kunna fatta misstankar.

Tidslinje

Karaktärerna har precis haft diskussionen i blurben. Låt dom spela upp den. Låt dom därefter göra vad dom vill. Förr eller senare kommer någon av dom att ge sig av till Arthurs gods för att spionera på fransmännen på plats. Om det skulle falla sig så att alla inte åker dit, så låt en Doppelgänger av någon av karaktärerna som redan åkt ringa den kvarvarande och be honom komma av angelägenheter som han inte vill ta över telefonen. Om inget annat hjälper, så överfall killen, kloroformera honom och dumpa honom i parken utanför godset. Fransmännen kommer nu att ha börjat smyga runt i parken i kåpor och rita märkliga gula tecken på träden med krita. De gör sitt yttersta för att bli påkomna med detta av en ”slump”. Om utfrågade kommer de att säga att de undersöker fåglarnas häckningstider och märker de träd som de ligger i. Ge gärna en lång märklig utläggning om fåglar. De har ritat stora pentagram runt sitt hus med kritpulver. Flera av de mindre träden och buskarna är utbytta mot idegranar. De borttagna träden förvaras i husets källare. De mumlar bara saker om geomantik om de blir tillfrågade. Låt dem fortsätta att uppföra sig så konstigt som möjligt under en tid. Mässande, märkliga böcker inbundna i getskinn, amuletter och konstiga ljus som blinkar i huset är alla element som bör användas. Om man ansätter dem tillräckligt hårt kommer de att erkänna att de inte är ornitologer, vilket de först har utgett sig för att vara, utan medier i kontakt med andevärlden. Andarna på godset mår inte bra och de har kommit hit för att rätta till det. Föreslå en seans på kvällen. Under denna kommer det att höras knackningar i bord, den ena av fransmännen kommer att tala i tungor osv. Efter en del joxande kommer det fram att det som stör andarna är att den heliga graal är begravd någonstans i parken. Denna kraftfulla och oväderliga relik måste återbördas till världen om mänskligheten skall kunna räddas undan Antikrist. Efter detta kommer en tids letande med pendel att vidta. Försök få karaktärerna engagerade i letandet. Efter en hel del meningslöst arbete fram och tillbaka genom landskapet kommer de att hitta en bågare. Denna är naturligtvis inte den riktiga graalen. George kommer att kunna se igenom det med lätthet om han får tillfälle att undersöka den. Max 20 år gammal är hans utlåtande av saken. Fransmännen föreslår nu att man dricker vin ur den. En process som kommer att uppenbara världens sanna fiender för såväl karaktärer som fransmän. Denna vindrickningsceremoni borde ske vid slutet av de 24 timmarna. Vinet är nämligen förgiftat och alla som dricker av det dör. Inklusivt de stackars lurade fransmännen. Om karaktärerna inte har sett genom plotten vid denna tidpunkt är scenariot slut. Kulten fick tag i drottningen och kommer så småningom att släppa henne igen, nu kontrollerad av mörkrets makter. Successivt kommer man att ta över de olika positionerna i det brittiska samväldet, utbreda sin makt och vänta på att stjärnorna skall stå rätt. En snabb titt på det brittiska samhället av idag ger vid handen att det kanske är troligare att de vann än att de inte gjorde det. Förhoppningsvis kommer karaktärerna att se igenom komplotten någon gång under spelets gång. Gör de det kommer så låt dem bli inblandade i en förvirrande jakt på sig själva genom Londons gator eller Buckingham Palace. Meningar i stil med ”vad, är du här, gick inte du nyss” bör användas för att sätta dem på spåret. En Doppelgänger är i princip oförstörbar med normala vapen, men bryts upp i virvlande ljusfenomen om personen av vilken den är en kopia kommer i närheten. Dessa försvinner under loppet av några ögonblick. Observera att det är troligt att karaktärerna hamnar i situationer där de förvinnande Doppelgängarna lämnar dem ensamma med ett blodigt lik el dyl, och alla kan svära på att det bara är de som har gått dit fast en av dem gjorde de två gånger. Oavsett hur det går så kommer det hela att tystas ner.

Kultisterna kommer aldrig själva att ta del i det hela. Det finns ingen anledning. Det finns dock en kultist som karaktärerna kan få tag på. Detta är Sean st John Bollingbrook som är den person som lagt mycket av förarbetet till komplotten. Han är Arthurs dotter Chantals fästman och hoppas att planen också skall ge lite monetärt utfall. Vid Arthurs död ärver Chantal en mindre förmögenhet. Det var han som hyrde de franska skådespelarna och det var han som fick dem att tro att det var ett oskyldigt practical joke. Som han hade förklarat det skulle man först dricka vinet och sedan skulle de lämna över ett brev där allt förklarades. En av dem har brevet i fickan. Det är i själva verket ett självmordsbrev som beskriver karaktärerna och fransmännen som delar i en kommunistisk cell vars planer på att kidnappa drottningen nu har lyckats men lett till cellens avslöjande. Hellre döden än fångenskap. Bollingbrook kommer att försöka fly om allt verkar avslöjat, men i det längsta kommer han att spela ovetande. Eftersom karaktärerna nyligen sett tecken på att deras fiender kan göra kopior av människor så är det inte omöjligt att han lyckas lura dem. Om han infångas levande kommer han att dö i häktet. Han kommer att hittas hängande från taket i sitt skärp. Om det verkligen är självmord den här gången eller om han tystades av sina medkultister för att hindra att han talade lämnar jag fritt till den enskilde keepern att bestämma.

Övrigt

Vad heter fransmännen? - De heter Maurice Polliniac och Gerard Lunett